

1883-03-03

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

J.S. omtaler arbejdet med billederne "Gående Italienerinder med kurve med grøntsager på hovedet, fra Ponte Angelo." og "Via Flaminia set fra Ponte Molle", 1883, Hirshsprungske Samling.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Johannes Forchhammer

Ludwig Kabell

Thomas Laub

Viggo Pedersen

Eilif Peterssen

Theodor Philipsen

Christian Skredsvig

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Mappe 16 nr. 34

DOKUMENTINDHOLD

J.S. beskriver arbejdet med to billeder: "Gående Italienerinder med kurve med grøntsager på hovedet, fra Ponte Angelo." og "Via Flaminia set fra Ponte Molle". Der er en række kunstnere på studietur i Rom, som J.S. omgås. Heriblandt Thomas Laub, Eilif Petersen og Theodor Philipsen.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 34

Roma 3 Marts 1883

Kjære Faster!

Bare Du dog snart vilde skrive til mig, ikke alene for min skyld, fordi jeg gjerne vil höre fra Dig, men også fordi at så kan jeg meget bedre skrive til Dig, når jeg har noget at svare på, når vi ikke bytter breve lidt jævnligt, bliver brevene ikke det de skulde blive; nå det er den gamle historie, og der er ikke noget at gjøre derved, Du kan ikke mere end Du kan, men det gjør Du også, og så ser vi at få det bedste ud af det. – I dag, eller rettere i nat har det snet i Rom, det er förste gang medens jeg har været her; blæsten hylér og går til marv og ben, stövet står helt opover de höje huse, det er ganske vist, for jeg har atelier i et meget höjt hus, og i disse dage har jeg siddet og malet endda helt oppe på taget, men jeg har måttet trække mig tilbage på grund af stöv, kulde og blæst. Du kan måske ikke begribe hvad jeg maler der oppe, jo ser Du, jeg maler et par piger med gröntkurve på hovedet i strålende solskin, baggrunden tager jeg studier til nede •2• ved Engelsbroen. Det er mit formiddagsmotiv, om eftermiddagen vil jeg male et motiv fra Via Flaminia, jeg vil sidde lige ved Ponte Molle og se ind mod byen. Forleden tegnede jeg derude men det stövede rigtignok sådan at jeg ved ikke hvordan det vil gå. Det onde vejr vi har i disse dage er ellers kommet helt uventet, för havde vi det varmeste solskin, firbenene har smuttet om benene på os, ja forleden da Pedersen var ude spillede giftslangerne, (nogle små sorte uhyre) skam nok så lystigt. Men det er vel bare en overgang, styg nok, vel ser bjærgene dejlige ud med sne på og hyllede i uvejrs skyer, om det kan kaldes så, for det er mere lyse, vilde tåger end formede skyer, men hu hvor det er koldt. I den senere tid har det gået ordentlig lös med små og store campagnature, og det gjør det da endnu, og vel mere og mere, og fristelsen til at tage med er stor, men jeg bliver ödelagt af den megen nydelse, det gjør dog godt at arbejde igen. Her er forskellige hold, som gjør campagnature, og jeg har været med de fleste. Her er Rektor Forchammer og hans hold, Buscks •3• og deres hold,

Zahrtmann og hans hold og de gjør hver for sig eller tilsammen og sammen med löse som jeg, de herligste ture. Det er egentlig en underlig verden hernede, man snakker meget om hinanden, nå det kan vel ikke være andet, hvor så forskelligartede mennesker kommer sammen og især hvor

der er så morsomme störelser som her. Du skal slippe for at höre på bagtalelser, men hvad godt der kan siges vil Du vel nok höre. Vi er for resten ikke så slemme, for vi er såmænd rare alle sammen, næsten. (Her er for resten endnu flere hold en jeg har nævnet). De bedste her nede er Forchammers, Fruen er prægtig, udmærket, så er Fröken Horneman meget livlig og elskværdig og nem at snakke med, hendes fader er for gammel for mig, så kan jeg godt lide musikeren Laub, og så er her jo en hoben kunstnere hvoraf enkelte udmærkede. Hasselris er nok meget uendelig når han disputere, men hjertensgod, Zahrtman holder jeg mere og mere af hvorved jeg tydeligere og tydeligere ser, at vi aligevel ikke kan være så enige om alting som jeg havde troet. Viggo og Skredsvig er jo mine gamle venner. Eilif Petersen er, som Zahrtmann •4• siger, ellegant, det vil sige at han omtrent er i besiddelse af alle dyder og ingen byder [byrder]. Så er der Phillipsen, jo at han er 41 år et er en skam löerligt, for ikke alene han er, men andre bliver barn i hans selskab, han er brilliant, han ligner for resten Kabell i enkelte ting, han kan vist kun være glad. Se her har du de vigtigste af dem jeg omgås, naturligvis ser jeg kunstnerne tiere end de andre, men jeg har heller aldrig levet så meget mellem kamerater som her. Det er sandt, ser Du Niels, vil Du så hilse ham fra Schödts Jensen, han er her, og vil Du bede Niels snarest skrive udenpå vedlagte brev til Rosenberg, han bor måske endnu i Frederiksborg gadens forlængelse, men jeg ved det ikke, og nummeret har jeg i hvert tilfælde glemt. Er Niels rejst kommer jeg til at bede Dig slå adressen op i vejviseren, skrive udenpå og expedere det. Nu får Du nöjes med dette tarvelige brev, bare jeg dog kunde komme over at skrive til Fru Höjen. Hils nu alle og lev vel, Din hengivne

Joakim Skovgaard

Brevet til Rosenberg er svar på en lille bestilling jeg har fået.

Roma 3 Mars 1883.

Ægtere Fæster!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 34

Bare Du dog snart vilde skrive til mig,
ikke alene for min skyld, fordi jeg gerne vil
høre fra Dig, men også fordi at så kan jeg
meget bedre skrive til Dig, når jeg har noget
at være på, når vi ikke bytter brev lidt jævnligt,
bliver brevene ikke det de skulde blive, nå det
er den gamle historie, og der er ikke noget at
gjøre derved, Du kan ikke mere end du kan,
men det gjør Du også, og så ser vi at så det
bedste ud af det. — I dag, eller rettere inat har
det snet i Rom, det er første gang medens
jeg har været her, plænten huler og går til
marv og ben, støvet står helt op over de høje
huse, det er ganske vist, for jeg har været i et
meget højt hus, og disse dage har jeg været og
malet endda helt oppe på taget, men jeg har
måttet trække mig tilbage på grund af støv
kulde og plæste. Du kan måske ikke begribe hvad
jeg maler der oppe, jo ser du, jeg maler et par
piger med grønne øjne på hovedet i strålende
solskin, baggrunden tager jeg studier til med

ved Engelsbroen. Det er mit formiddagsmotiv,
om eftermiddagen vil jeg male et motiv fra Via
Flaminia, jeg vil sidde lige ved Ponte Mollo og se
ind mod byen. Forleden tegnede jeg derude men
det stode rigtig nok sådan ^{at} jeg ved ikke hvordan
det vil gå. Det onde vejr vi har i disse dage
er ellers kommet helt uventet, for havde vi det
varmeste solskin, firkvæne har smudtet om
benene på os, ja forleden da Pedersten var
ude spillede giftslangerne, (noget små sorte
uhyre) skam nok et lystigt. Men dette er vel
bare en overgang, styg nok, vel ser bjærgene
dejlige ud med sne på og byllede i urejrs
skyer, om det kan kaldes så, for det er mere
lyse, vilde tager end fornede skyer, men nu
hvor det er koldt. I den senere tid har det gået
ordentlig løs med små og store campagne ture,
og det gjør det da endnu, og vel mere og mere,
og fristelsen til at tage med er stor, men jeg bliver
delagt af den megen nydelse, og det gjør dog godt
at arbejde igen. Her er forskellige hold, som
gjør campagne ture, og jeg har været med de fleste.
Her er rektor Forchhammer og hans hold, Puskes

og deres hold, Taktmænd og hans hold og de gjør
hvor for sig eller tilvænnene og sammen med Lise
som jeg de herligste Teat. Det er ejentlig en underlig
verden her ude, man snakker meget om hinanden,
må det kan vel ikke være andet, hvor så forskellig-
artede mennesker kommer sammen og iver
hvor der er så masser af storeløse som her.
Du skal nu slippe for at høre på bagtaltaler,
men hvad godt der kan siges vil du vel nok
høre. Vi er for resten ikke så hjemme, for vi
er såmænd væk alle sammen, næsten. (Her er
for resten endnu flere hold en jeg har nævnt). De bedste
her ude er Forckhammers, Fruen er prægtig, udmærket,
så er Fruen Komman meget livlig og elskværdig og
nem at snakke med, hendes fader er for gammel for
mig, så kan jeg godt lide musikerne Laut, og så
er her jo en hoven kunstner hvoraf enkelte udmærkede.
Hasselrois er nok meget uendelig nær han
disputere, men fjænt og god, Taktmænd holder
jag mere og mere af. Hvorvel jeg tydeligere og tydeligere
ser, at vi aligevel ikke kan være så enige om altting
som jeg havde troet. Viggo og Skredvigge jo mine
gamle venner. Eilif Petersen er, som Taktmænd

siger, elegant, det vil sige at han omtrunt er
i besiddelse af alle dyder og ingen lyder. Så
er der Phillipson, ja at han er 41 år det er skam
lojerligt, for ikke alene han er, men andre bliver
børn i hans selskab, han er brilliant, han
ligner forresten Fabell i enkelte ting, han kan
vist kun være glad. De her har du de vigtigste
af dem jeg angives, naturligvis ser jeg kunstnere
tiere end de andre, men jeg har heller aldrig
bevist sig meget mellem karerater som her.
Det er sandt, ders du vil, vil du se billedet ham
fra Schiøtts Jorden, her er her, og vil du bede
Niels snarest skrive udendørs vedlagte brev
til Rosinberg, han bor måske endnu i Frederiksborg
gades forlængelse, men jeg ved det ikke, og nærmest
har jeg i hvert tilfælde glemt. Er Niels rejst kommer
jeg til at bede dig slå adressen op i vejviseren,
skriv udendørs og expedier det. Nu får du
nojes med dette taveligt brev, bare jeg dog
kunde komme over at skrive til Fru Skjold.
Til nu alle og lev vel, Din hengjems
Joakims Skovgaard.
Brevet til Rosinberg er nu på en lille bestilling jeg har
fået.